

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010200
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3514010200.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému T. A., nar. XX.XX.XXXX v K., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. júna 2015, odvolanie obžalovaného T. A. proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 19. januára 2015, sp.zn.1T/76/2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného T. A. zamietá, pretože nie je dôvodné .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 19.01.2015, sp.zn. 1T/76/2014 bol obžalovaný T. A. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že hoci mu zo zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí T. A., nar. XX.XX.XXXX, N. A., nar. XX.XX.XXXX a V. A., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 10C/128/2011 zo dňa 26.01.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.04.2013, bol zaviazaný prispievať na výživu každého dieťaťa sumou po 26 € mesačne, vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí - M. A., túto povinnosť si v Brezovej pod Bradlom a všade tam, kde sa zdržiaval, úmyselne riadne a pravidelne neplnil v období od 12.04.2013 doposiaľ, pričom nemal vážny záujem o oficiálnu prácu, ale pracoval na stavbách načierno bez akýchkoľvek zmlúv a príjmy z takto vykonaných prác si ponechával len pre svoju potrebu, od 01.04.2014 pracoval ako dohodár v spoločnosti EBASTAV, s.r.o., Brezová pod Bradlom, kde svoju vyživovaciu povinnosť nenahlásil, pričom za uvedené obdobie uhradil na výživnom celkovú sumu 100 Eur, v dôsledku čoho je dlžný M. A. na výživnom za obdobie od 01.04.2013 doposiaľ sumu najmenej 1.460 Eur, a to napriek tomu, že bol dňa 30.10.2012 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 3T/35/2010 zo dňa 07.04.2010, právoplatným dňa 25.06.2010, ktorým bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. a), písm. c) Tr.zák.

Za tento trestný čin bol obžalovaný T. A. odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. s poukazom na § 36 písm. l) Tr.zák., § 37 písm. m) Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný T. A.. V písomných dôvodoch uviedol len toľko, že podáva odvolanie voči rozsudku okresného súdu. Na verejnom zasadnutí krajského súdu doplnil svoje odvolanie a uviedol, že odvolanie podal len proti výroku o treste odňatia slobody, ktorý mu bol uložený. Dodal, že chcel nazbierať peniaze na úhradu výživného, čo sa mu nepodarilo, preto ani dlžné výživné neuhradil.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne navrhol odvolanie obžalovaného T. A. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr.por., nakoľko napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný a správny.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr.por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., na verejnom zasadnutí dňa 17. júna 2015 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 24. apríla 2015, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného T. A. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli napadnuté odvolaním a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému T. A., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom. Nezistil pritom žiadne podstatné chyby konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzali a ktoré by spočívali v porušení ustanovení zabezpečujúcich objasnenie veci a právo obhajoby obžalovaného. V uvedenom smere totiž okresný súd tiež postupoval v súlade so zákonom.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému T. A. vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne podľa trestnej sadzby stanovenej v § 207 ods. 3 Tr.zák. (s dolnou hranicou trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok a s hornou hranicou trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov) považuje aj krajský súd za zákonný a správny. Súd prvého stupňa pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému správne zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr.zák., že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr.zák., že bol už za trestný čin odsúdený. Krajský súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody, nakoľko obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, naposledy Okresným súdom Trenčín, sp.zn. 3T/35/2010 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. a), písm. c) Tr.zák., pričom mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný v predmetnej trestnej veci spáchal trestný čin vo forme úmyselného zavinenia a je zrejmé, že ani predchádzajúci nepodmienečný trest odňatia slobody nevedol k náprave obžalovaného T. A.. Preto vzhľadom na osobu obžalovaného a vzhľadom na okolnosti prípadu odvolací súd dospel rovnako, ako súd prvého stupňa, k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a najmä na nápravu obžalovaného je výkon trestu odňatia slobody u neho nevyhnutný. Trest uložený súdom prvého stupňa zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr.zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. je aj výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného T. A. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, preto odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ho.

Krajský súd vzhľadom na už uvedené nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu v prospech obžalovaného tak, ako sa domáhal vo svojom odvolaní, preto podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného T. A. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.